

LBRIS

We know
books

Carte apărută în Colecția **SWITCH**

manu causse

ROMEO @ JULIETA

Ilustrații de Sylvie Serprix

Traducere din limba franceză
de Diana Morărașu

2022

Scrisoare de pe 7 octombrie	7
Letter, November 3 rd	9
Scrisoare de pe 27 noiembrie	11
Letter, December 7 th	14
E-mail de pe 23 decembrie	19
Email dated January 3 rd	23
E-mail de pe 5 ianuarie	27
Email dated January 7 th	31
Primul e-mail de pe 17 ianuarie	35
Al doilea e-mail de pe 17 ianuarie	38
E-mail de pe 14 februarie	42
Email dated February 23 rd	46
E-mail de pe 28 februarie	50
Email dated March 1 st	52
E-mail de pe 3 martie	54
E-mail de pe 10 aprilie	56
Email dated April 12 th	62
SMS de pe 29 aprilie	68
SMS dated April 29 th	69
E-mail de pe 29 aprilie	70
Email dated April 30 th	78
Email dated May 2 nd	83
SMS dated May 5 th	84
SMS de pe 5 mai	84
E-mail de pe 9 mai	85
Email dated May 12 th	91
E-mail de pe 21 mai	94

Email dated May 23 rd	96
E-mail de pe 26 mai	98
Letter dated June 9 th	99
Newspapers	102
Last letter	104
Ultima scrisoare	106
VOCABULARY	109

Juliette Crosne

Clasa a VII-a, Școala Gimnazială Jacques Prévert
Villeneuve-de-Lauragais, 7 octombrie

Bună,

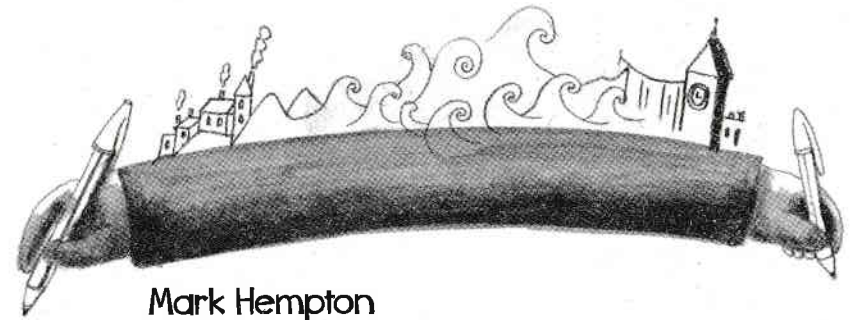
Mă numesc Juliette și am treisprezece ani. Sunt singură la părinți. Am un câine, Félix. Sunt în clasa a VII-a la Școala Gimnazială Jacques Prévert din Villeneuve-de-Lauragais. Acum locuiesc într-un sat. Înainte locuiam la oraș, în Toulouse, care e la cincizeci de kilometri de aici, dar părinții mei s-au mutat. Așa că sunt nouă la școala asta.

Anul ăsta, profesorul meu de engleză este domnul Servier. El este cel care organizează acest schimb de scrisori între școlile noastre. Vorbește chiar despre o călătorie în Anglia, dar nu e ceva sigur. Oricum, nu prea am chef să vă vizitez țara. Domnul Servier a spus că fiecare elev din clasa voastră își va alege corespondentul. Eu aș dori să

corespondez cu o fată căreia să-i placă dansul, muzica și lectura, lucruri care-mi plac și mie.

Altceva nu prea am ce să spun. Nu sunt timidă, dar nu-mi place să-i povestesc despre mine unei persoane pe care nu o cunosc. Tot de-asta prefer să nu trimit nici fotografie.

La revedere,
Juliette

Mark Hempton

Year 10 – Ash Close High School
London, November 3rd

Hi Juliette,

My name is Mark, and I'm 14. I'll be your pen-pal* for this year.

I'm in Year 10, and my French teacher is called Ms Da Silva (I don't think that's a French name...).

It's my first term* in Ash Close High School. Last year, I lived in the country near a small town called Bakewell – and I attended school there – so I'm new at my school too. Now, I live with my mother in East Finchley, a district of London. I have an elder sister, Eileen. She's 23 and lives in Scotland.

I like playing the guitar and football (I'm enclosing a picture of myself with my favourite team shirt on). My French is really poor, so you'll

have to write simple things. Ms Da Silva says we are going to use email instead of postal mail. So you can write to me at mark.hempton@ashclose_school.gov.uk or to my home email address: markhemp@netmail.co.uk.

The teacher asked us to write 15 lines, so I'm done.

Bye
Mark

Juliette Crosne

Școala Gimnazială Jacques Prévert

27 noiembrie

Dragă Mark,

Încă nu pot să-ți scriu pe mail. N-am calculator acasă (nici telefon, de altfel!), iar rețeaua de la școală nu funcționează foarte bine.

În orice caz, nici tu nu pari foarte dornic să correspondezi cu mine. Mă întreb de ce m-ai ales, mai ales că eu am explicat că aș prefera o fată. L-am rugat pe profesor să mă lase să schimb corespondentul, dar mi-a răspuns că nu se poate anul ăsta. În schimb, dacă vom face într-adevăr călătoria aceea de schimb de experiență, voi fi pusă în mod sigur cu o fată pe care, desigur, n-o s-o cunosc. Dar ce contează? Oricum nu cunosc aproape pe nimeni din clasa mea, toate prietenele mele au rămas la Toulouse.

Profesorul ne cere să vă punem întrebări despre viața voastră de zi cu zi și să vă explicăm cum funcționează un gimnaziu în Franța.

E simplu: în fiecare dimineață, pe la 7.10, iau autobuzul și ajung la școală în jur de 7.45. Avem ore dimineața de la 8.15 la 12.05 și după-amiaza de la 13.00 sau 14.00 la 17.00. Stau în sala de studiu până la ora 18.00 și îmi fac temele, apoi iau din nou autobuzul și între 18.30 și 19.00 ajung acasă. Când ajung, e întuneric afară și părinții mei sunt oboșiți, pentru că au muncit toată ziua. Mâncăm și, cum nu avem televizor (al nostru s-a stricat înainte de a ne muta și părinții mei nu-și găsesc niciodată timp să se ducă să cumpere unul nou), citim sau ne ducem la culcare. A doua zi, o luăm de la capăt.

Ți se pare că e o viață plictisitoare? Mie, da. Groaznic de plictisitoare.

Înainte, când stăteam la Toulouse, era altceva. Aveam prietene. Puteam să ne ducem la cinematograful sau la piscină, ba chiar să navigăm pe internet la mediatecă.

Ai mare noroc că stai la oraș. Sau poate pentru tine e totuna, dat fiind că nu ești interesat decât de fotbal, ca toți băieții...

Mă întreb de ce-ți vorbesc despre lucrurile astea. Probabil ai să-mi răspunzi numărând rândurile; și mai și trebuie să mă limitez la lucruri simple, pentru că tu nu ești bun la franceză... Eu

una tare mă îndoiesc c-o să ne alegem cu ceva din schimbul ăsta de scrisori.

Atât pentru azi. E rândul tău.

Juliette

Mark Hempton

Ash Close High School
Tuesday Dec. 7th

Hi,

First, let me say that I'm embarrassed to have a girl pen-pal too. You have to understand that I started school a bit late this term and when I got to French class, you were the only pen-pal left. No offence meant, of course.

So, my first letter was very short, because I didn't really know what to say. Plus, I had to write it fast, because the rest of the group had already finished. I suppose I should apologize.

You don't like football or living in the country, and I don't like dancing or living in the city. That's a starting point. We can make lists, can't we?

OTHER THINGS I LIKE THAT YOU PROBABLY DON'T: rock music (I like The White Stripes, Bloc

Party and The Strokes); cycling (I used to spend a lot of time mountain-biking with my friends when I lived in Bakewell); science fiction and heroic fantasy. I've read all the *Lord of the Rings* books, and I enjoy Terry Pratchett's *Discworld* novels. Do you know him?

THINGS THAT I DISLIKE AS MUCH AS YOU DO: school, of course. I mean, I enjoyed being at school when I was a kid, learning science and arts and all; but now, I feel like it's pretty useless. I can't see the point in staying at school for so long when you could be out there in real life. And yet I can't complain, because you wrote me that French people spend up to 12 hours a day at school, including transport... You're right, that's really awful!

My mother's flat is in East Finchley, only 10 minutes walk from my school. We go to school from 8:45 to 1:30 and from 2:30 to 3:30. After that, we can practise sports, music or acting, or simply go to the school library to do our homework. I take guitar lessons on Mondays and Thursdays, and attend drama* class on Wednesdays – actually, we're supposed to put on Shakespeare's *Romeo and Juliet* this year (funny coincidence!).

I could be playing football and hockey with the school team on Tuesday and Friday, but I broke my ankle last term in Bakewell and am still recovering from it. It's not so bad, because it leaves

me some spare time, but most of my schoolmates are in those teams, and they think music and theatre are for chicks (that's girls, in slang), so they tend to look down on me. So what? You and I have at least one thing in common: we don't care for people that don't think about anything besides football.

Back to my list:

THINGS WE SEEM TO HAVE IN COMMON: not being very popular at school – although I dislike that word. Last year, in Bakewell, there was no such thing as being “popular”. We all knew each other pretty much since nursery school. Actually, my best friend Alan used to say that “we had been mates since we were old enough to remember”.

Another thing we have in common, then: we miss our friends. Alan was really funny, clever and always in a good mood. We had even formed a rock band, and I think we were great... I know I should look for new friends here, but I just can't be bothered.

In the beginning of the term, I used to phone Alan every few days; now, we just e-mail from time to time. I thought I might see him when I went back to my Dad's in Bakewell for second-term holidays* but then my father told me we wouldn't be there: he's moving now to Scotland. He's a photographer, and he says he wants to discover new landscapes. He's considering buying an old

farm in the countryside, with no electricity or phone, and living there. I'd go to his place on holidays. Later on, he'll rent a flat in London so that he can come and see me every other weekend.

Why am I telling you all this? Oh, yes, the list of things in common: we don't have a home phone (at least, for me, not all the time). The good thing is, my parents finally bought me a mobile phone... although I don't know if it will work in Scotland! So, if you ever want to call me, my number is + 44 (that's the country code for Britain that you must dial from France) 7803165770.

I'm just kidding, of course... I don't know why you'd call me.

This letter is getting rather long, isn't it? I hope you don't have to look in the dictionary four or five times per sentence – like I had to do with your last letter, you know... but, then, it would just be another thing in common!

The last item of the list would be called “Things we both like”; but I don't know what you like – actually, sometimes I feel like I don't even know what I like anymore...

Last year, I used to like... well, everything about my life, as a matter of fact. It seems like there were no questions, no problems at all. Everything was just fine.

You probably know that old song by The Beatles, *Yesterday*: Mum complains that I never